

[Victor Gram.]

de forudsætninger, som her har været omtalt, naturligvis er forudsætninger, som de partier, der var med til at vedtage loven, må leve op til, og for mig foreligger der i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt noget som helst ønske om at springe fra disse forudsætninger; jeg er parat til at opfylde de betingelser, vi gik ind på. Men det er også klart, at når der foreligger en forholdsvist ny situation — og en sådan kan jo komme til at foreligge — må vi overveje, under hvilke former vi skal udfylde rammerne, og det kan meget vel blive til, at vi må forsøge på fra dansk side at yde et større beløb til forsvaret. Det synes jeg fremgik meget klart og tydeligt af den redegørelse, den højtærede forsvarsminister her gav, idet der klart blev givet udtryk for, at det er regeringens opfattelse, at forsvarets foreliggende materielbehov skal søges imødekommet ved en kombination af øgede egne bevillinger og våbenhjælp.

Det er ikke så forfærdelig længe siden, har jeg forstået, at den amerikanske ambassadør er vendt hjem fra sin rejse til Washington, hvor han har haft lejlighed til at drøfte disse spørgsmål, og det er derfor heller ikke så længe siden, vi har fået nogenlunde klarhed over, hvordan vore allierede ville stille sig med hensyn til nærmere forhandlinger om fremtiden. På denne baggrund synes jeg oppositionens forlangende er urimeligt. Det ville være rimeligt, om man overlod det til disse forhandlere at finde frem til, dels i hvilken form og størrelsesorden våbenhjælpen fremtidig kan ydes, dels hvad der vil være behov for af ydelser af vore egne midler. Jeg kan ikke med min bedste vilje se, at der skulle være noget som helst forkert i den fremgangsmåde, regeringen har valgt, eller i det oplæg, som den højtærede forsvarsminister har givet her. Jeg synes, det svarer helt til de synspunkter, vi måtte ønske og være interesseret i at få lagt til grund for en klaring af de problemer, som vi jo er enige om skal løses i den kommende tid.

Jeg skal ikke gå ind på en dybere behandling af de problemer, der i øvrigt er rejst. Jeg vil gerne takke den højtærede forsvarsminister og sige, at mit parti er helt indforstået med den redegørelse, som ministeren her har lagt frem for tinget.

From: Den 25. oktober 1961 stillede jeg her i tinget et spørgsmål til forsvarsministeren angående vort luftforsvar, og ved samme lejlighed spurgte jeg, hvor vidt man var fremme med at gennemføre den nye forsvarsordning, og jeg bad ministeren ved en senere lejlighed oplyse folketinget herom. Det lovede han. Ved et samråd i finansudvalget i januar i år rykkede jeg ministeren for svaret, og han sagde da, at det var undervejs. Nu forleden spurgte det ærede medlem hr. Poul Sørensen om det samme og fik det samme henholdende svar. Vi synes derfor, at folketinget og offentligheden nu må have dette svar, og det er det, der er baggrunden for vore forespørgsel.

Jeg skal ikke nægte, at der er et og andet, der tyder på, at det er en sløj forsvarsminister, vi har. En sådan påstand dokumenteres jo alene derved, at denne debat om forsvaret overhovedet er påkrævet, og den underbygges yderligere af den omstændighed, at ingen tidligere forsvarsministre i Danmark har haft et så solidt flertal bag sig i folketinget eller i det danske folk som helhed. Loven om forsvarets ordning er vedtaget; viljen til at føre den ud i livet er til stede, og det er derfor betimeligt at spørge: hvad nøler I efter — for nu ikke at citere Tordenskjold helt korrekt.

Hvad er det så, vi ønsker at vide besked med? Det er kort og godt, hvor vidt man er med at udfylde rammerne i forsvarsloven af marts 1960. Hvor meget mangler der endnu i forsvarets forskellige grene efter 2 års forløb, og hvor meget er der gjort for at fremme sagen? Forsvarschefen og de tre værnschefer har allerede kommenteret forsvarsforliget, kort efter at det blev gennemført, og jeg vil gerne benytte disse dokumenter som baggrund for nogle spørgsmål til forsvarsministeren, idet jeg beder den højtærede formand om tilladelse til nogle enkelte, korte citater.

Den 25. januar 1961 udtalte forsvarschefen bl. a.:

„Der er i forsvarsstyrelsen enighed om, at særligstørrelsen af flyvevåbenets D-dagsstyrker (d. v. s. det samlede antal kampklare fly) er for lille. Dette forhold bør derfor rettes ved første lejlighed.“

Og forsvarschefen fortsætter:

„Såfremt de i forligsforslaget angivne rammer for forsvaret snarest udfyldes